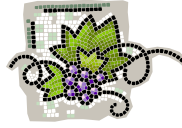

LIÊN KẾT

***** CONNECTION

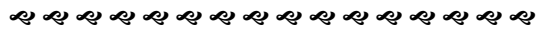
Hội Thánh Tin Lành VN New York

Bộ mới Số 001 * Tháng 5, 2008

76 Second Avenue, New York, NY. 10003 * (201)487-9664 * www.hoithanhnewyork.org

*“ Ta là gốc nho, các người là nhánh. Ai cứ ở trong ta và ta trong họ thì sinh ra lắm trái;
vì ngoài ta các người chẳng làm chi được. ”*

< Giăng 15:5 >

✧ Chủ Nhiệm:

Mục Sư Lê Phước Thuận.

✧ Chủ Bút:

Nguyễn Sĩ Thuận

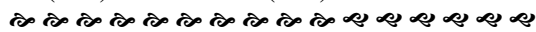
✧ Cộng Tác:

Giáp Văn Ly, Phụng Hoàng.

Linda Nguyễn, Ân Huệ Hirashiki.

☎ Liên Lạc:

(201) 390-9095 * (203) 233-8154

Khi học lái máy bay, chúng ta nhận được chỉ dẫn cách ứng xử trong trường hợp bị mất thăng bằng (vertigo) bất ngờ khi đang bay. Tình trạng này có thể xảy ra một cách đột ngột cho phi công không rõ nguyên nhân, gây nên sự mất định hướng và choáng váng, dẫn đến hậu quả rất nguy hại. Những phi công kinh nghiệm luôn nhớ kỹ điều họ đã được dạy: “Hãy tập trung vào các kim chỉ nam”. Cách giải quyết tốt nhất lúc này là đừng nhìn ra bên ngoài phòng lái, đừng tin vào mắt mình và cảm giác thăng bằng giả tạo do tình trạng mất định hướng gây nên. Thay vào đó, người phi công phải chú ý vào những khí cụ đo lường trong phòng lái là

những đồng hồ chỉ tốc độ bay, chỉ cao độ, chỉ vị trí của cánh và mũi máy bay so với đường chân trời. Tập trung theo chỉ dẫn của các khí cụ đo lường, phi công có thể duy trì an toàn cho máy bay cho đến lúc sự mất thăng bằng của mình qua khỏi.

Cơ Đốc nhân cũng thường kinh nghiệm tình trạng mất thăng bằng thuộc linh của chính mình. Trở lực trong đời sống có thể làm chúng ta mất niềm hy vọng, thách thức đức tin của chúng ta, làm cho chúng ta dễ nghe theo những sự dạy dỗ giả dối cùng những cám dỗ của thế gian. Đôi khi chúng ta cũng đánh mất đi đời sống thuộc linh của chính mình một cách vô căn cứ.

Trong những tình huống như vậy, chúng ta cần trở lại “tập trung vào các kim chỉ nam” của đức tin: cần phải cầu nguyện nhiều hơn, chuyên tâm đọc và suy gẫm lời Chúa để tìm cầu sự dẫn dắt của Ngài. Thế gian có rất nhiều mưu lược để làm cho chúng ta mất định hướng, nhưng nếu chúng ta biết đặt hết lòng và ý tưởng mình vào Chúa, chúng ta sẽ được sự bảo đảm bước đi một cách đúng hướng theo đường lối của Ngài. Khi bị mất thăng bằng thuộc linh, hãy yên lặng và khiêm tốn xin Chúa kéo chúng ta trở lại với lẽ thật của lời Chúa và sự an

toàn trong ân điển của Ngài. Khi cuộc sống làm cho chúng ta choáng váng, hãy tập trung vào Chúa, không phải vào con người, để nhờ Chúa đem chúng ta trở lại thăng bằng. Lời Chúa chép rằng, “*Vả, mọi sự đã chép từ xưa đều để dạy dỗ chúng ta, hầu cho bởi sự nhin nhục và sự yên ủi của Kinh Thánh dạy mà chúng ta được sự trông cậy.*” (Rô-ma 15:4).

Liên Kết

Theo The Upper Room Devotional Guide

BẮT ĐẦU MỘT NGÀY MỚI

Những câu hỏi sau đây trích từ bản tự thuật của Eric Liddel, một lực sĩ chạy đua nổi tiếng Olympic (xin xem phim “Chariots of Fire”). Mỗi sáng anh đều tự hỏi mình những câu hỏi này. Đời sống bạn chắc sẽ đổi mới nếu bạn bắt đầu một ngày mới theo cách này:

- ✓ Tôi sẽ đầu phục Chúa suốt một ngày mới hôm nay, và tôi sẽ tìm kiếm và vâng lời theo sự dẫn dắt của Đức Thánh Linh trong từng giờ phút của ngày?
- ✓ Điều gì đặc biệt tôi tạ ơn Chúa?
- ✓ Tội lỗi nào trong đời sống mà tôi cần tìm kiếm sự tha thứ và tẩy sạch của Chúa?
- ✓ Chúa muốn tôi cầu thay cho ai?
- ✓ Điều gì từ Kinh Thánh tôi đọc sáng nay có ý nghĩa cho đời sống của tôi, và Chúa muốn tôi làm gì về điều đó?
- ✓ Chúa muốn tôi làm gì và làm thế nào trong ngày hôm nay?

CÁCH SỐNG CỦA CƠ ĐỐC NHÂN

Con người thường không biết điều, cư xử phi lý, và chỉ cho mình là quan trọng; Hãy tha thứ và yêu thương họ.

- ◆ Nếu bạn sống tử tế, người ta có thể lên án bạn ích kỷ, có dụng ý; Bạn hãy cứ sống tử tế với mọi người.
- ◆ Khi bạn thành công, sẽ có thêm vài người bạn giả hình, và một số kẻ thù thật sự; Bạn hãy cứ vươn tới sự thành công.

◆ Nếu bạn chân thật và ngay thẳng, người ta có thể lừa gạt bạn; Hãy cứ sống ngay thẳng và thành thật.

◆ Những gì mà bạn phải bỏ ra nhiều năm xây dựng, người ta có thể phá đổ trong một đêm; Bạn hãy cứ xây dựng.

◆ Nếu bạn có được đời sống thanh thản và hạnh phúc, người ta có thể ganh ghét bạn; Hãy cứ sống hạnh phúc.

◆ Những việc tốt bạn làm cho họ hôm nay, người ta thường dễ quên ngày mai; Hãy cứ tiếp tục làm việc lành.

◆ Có thể không bao giờ đủ để hiển những điều tốt nhất bạn có cho thế giới này; Nhưng hãy cứ cho thế giới những gì tốt nhất mà bạn có thể làm được.

Bạn hãy biết rằng, lý giải cho đến cuối cùng, rồi sẽ đến ngày bạn phải đối diện và trả lời trực tiếp với Chúa - Đấng Tạo Hoá của bạn; chứ không phải với con người.

Mother Teresa

The Holy Club

Cách đây hơn hai trăm năm, John Wesley đã thành lập “Hội Của Những Người Thánh”. Thành viên của Hội nhắm mục đích sống một đời sống biệt riêng bày tỏ lòng kính yêu của họ đối với Chúa Jesus Christ. Mỗi ngày, họ trả lời 22 câu hỏi sau để tự xét mình:

- 1).Tôi có cố ý hoặc vô tình tạo ra ấn tượng rằng tôi tốt hơn con người thật của tôi chăng? Tôi có giả hình không?
- 2).Tôi có chân thật trong mọi hành động và lời nói, hay tôi thổi phồng?
- 3).Tôi có tiếp tục nói cho người khác nghe điều cần được giữ kín hay không?
- 4).Tôi có đáng tin cậy không?
- 5).Tôi có nô lệ cho áo quần, bạn bè, công việc, hay thói quen không?
- 6).Tôi có ngưng ngưng, tự ái, hoặc tự bào chữa chính mình không?
- 7).Lời Chúa có sống trong tôi hôm nay hay không?

- 8).Tôi có để cho Chúa có thì giờ phán với tôi mỗi ngày không?
- 9).Tôi có dành thì giờ cầu nguyện mỗi ngày? Tôi có thích cầu nguyện không?
- 10).Lần nào gần đây nhất tôi đã nói cho người khác nghe về niềm tin của tôi?
- 11).Tôi có cầu nguyện về tiền bạc mà tôi tiêu dùng không?
- 12).Tôi có đi ngủ và thức dậy đúng giờ?
- 13).Tôi có lúc nào không vâng lời Chúa hay không?
- 14).Tôi có khăng khăng làm điều gì đó mà lương tâm tôi thấy bứt rứt không?
- 15).Tôi có bị đánh bại trong lãnh vực nào đó của đời sống mình không?
- 16).Tôi có đổ kỵ, không trong sạch, phê phán, dễ phát cáu, hay giận, hoặc ngờ vực hay không?
- 17).Tôi sử dụng thì giờ rảnh rỗi của mình như thế nào?
- 18).Tôi có kiêu căng không?
- 19).Tôi có cảm ơn Chúa là tôi không giống như người khác, với thái độ hạ mình, phê phán hay kiêu hãnh?
- 20).Có ai làm cho tôi sợ, không ưa, không thừa nhận, chỉ trích, hoặc phạt ý không? Nếu có, tôi sẽ cư xử thế nào?
- 21).Tôi có thường xuyên cầu nhàu hoặc than phiền không?
- 22).Chúa Jesus Christ là có thật đối với tôi hay không?

T.L. sưu tầm

Lời Hay Ý Đẹp

Những người đánh đổi quyền tự do cần thiết cho sự an toàn tạm bợ thì sẽ không có được cả tự do lẫn an toàn.

Benjamin Franklin

Tự do mà không hiểu biết là một hiểm họa; hiểu biết mà không có tự do thì vô ích. (Liberty without learning is always in peril and learning without liberty is always in vain)

John F. Kennedy

Dân chủ không có gì khác hơn là luật của quần chúng trong đó 51% số người có thể lấy đi quyền của 49% kia (A democracy is nothing more than mob rule, where fifty-one percent of the people may take away the rights of the other forty-nine.)

Thomas Jefferson

“Các người sẽ biết lẽ thật và lẽ thật cho các người được tự do.” (Then you will know the truth, and the truth will set you free).

Jesus Christ (John 8:32)

Chiên Cua Đồng Cỏ Ngài

Em đềm dòng nước chảy xuôi
 Gió đàn, sóng hát nhẹ trôi lững lờ
 Cánh đồng cỏ mượt đời bờ
 Mênh mông hương toả xa mờ chân mây
 Chiên no nằm ngủ yên bầu
 Nắng Trời phớt nhẹ ngọn cây điểm vàng
 Người chăn âu yếm dịu dàng
 Chiên kêu biết tiếng rõ ràng từng con
 Dầu cho trận chiến xoáy mòn
 Chúa thương đưa đất con còn trở nên
 Khắp miền tâm tối bấp bênh
 Nhưng nếp sống đạo nói lên Tin Lành
 Một nguồn Chân Lý khôn lạnh
 Cho con đổi bước ngày xanh không tàn
 Đèn Trời soi sáng thênh thang
 Thế gian mờ tối mà mang nổi sầu
 Dâng Cha quyền phép nhiệm màu
 Phủ che Trời Tớ người hầu được ơn.

Giáp Văn Ly

MÙA XUÂN CỦA MẸ

Khi tháng Năm tắt đi những cơn mưa dai dẳng muộn phiền. Bên các lễ đường Uất Kim Hương và Thủy Tiên vươn mình nở rộ. Các sân cỏ dần chào nhiều bãi hoa xuân rực rỡ sắc thắm, chen lẫn những cây Anh Đào, Dương Đào và Mộc Lan đan cành trở hoa. Đây rồi là mùa của mọi sinh hoạt khởi sắc. Mùa của học sinh rầm rộ nói về prom,

về các buổi lễ ra trường, về bước vào trường đại học.

Đây cũng là những ngày Thùy và chồng sẽ chuẩn bị trong tinh thần tiễn chân đứa con trai thứ hai vào trường đại học. Lần này Thùy bình thản và sẵn sàng hơn so với bảy năm trước khi đưa con đầu vừa xong trung học. Thùy nhớ rõ những ngày đó mắt Thùy luôn đỏ hoe và để giàn giụa nước mắt khi nghĩ đến hình ảnh cậu bé năm sáu tuổi ngày nào, còn chạy lon ton quẩn quít bên chân mẹ, mà đến lúc phải xa nhà, ở giữa đám đông xa lạ của môi trường đại học. Thùy vẫn tự nhủ về vai trò làm cha mẹ của mình phải như câu nhận định: “Làm cha mẹ là dạy dỗ cho con có một gốc rễ vững chắc, và sau đó thắp cho chúng một đôi cánh để bay tới tương lai sáng lạng”. Nhưng dường như bao lần con trở mình độc lập lớn hơn, thì Thùy lại trần trở như cảm nhận một sự gì cắt đi từ nóm ruột vương viú của mình. Con bây giờ vụt cao làm Thùy phải ngược cổ lên mỗi khi nói chuyện. Hoặc nhìn dáng con bước đi cách tự lập dứt khoát, Thùy phải trực diện với sự thật: con mình lớn mau quá.

Năm Thùy sinh đứa con đầu lòng, cũng là năm nhạc sĩ P T Cầu sáng tác bài nhạc có câu Thùy rất thích và hay hát ru con khi vỗ về giấc ngủ, “*Em sẽ là mùa xuân của Mẹ, em sẽ là màu nắng của Cha...*”. Khi xếp các hình lúc thơ ấu của con vào tập album, Thùy nấn nót viết vào hai câu thơ mà nàng nâng niu đợi khi con ra đời để dành tặng cho,

“*Nở ra một nụ bên đời.*”

“*Chợt vươn tay hái mặt trời cho con.*”

Dường như tâm hồn người mẹ của Thùy luôn phải chịu trải qua nhiều đổi thay của các mùa. Mùa xuân khi các con bận rộn với sách vở nhà trường, Thùy cũng bị cuốn theo các bận rộn đó. Không còn là học sinh nên mùa hè cũng chẳng chi háo hức với Thùy, nhưng lại cần sắp xếp thời gian để có dịp đi đây đó và gần gũi với các con.

Trong khi các con nô nức cho chương trình nghỉ hè đầy thú vị, thì mùa thu của tựu trường lại đến trong Thùy. Lá mùa thu như là dấu hiệu của con trai sắp rời nòng bước vào đại học. Chỉ nghĩ đến bao mùa sẽ đến, con sẽ vắng nhà là nước mắt vòng quanh. Thế là một mùa thay đổi lớn trong nòng xảy ra: con mình đã lớn thật rồi.

Như mới đầu đây Thùy còn chăm sóc cho con từng miếng ăn cái ngủ. Ngày nào đi ra còn khệ nệ mang theo tả lót bình sữa. Như vẫn còn nghe tiếng con thức khóc vì nứt nứu mọc răng, lúc Thùy và chồng sâu quàng mắt mắt ngủ theo con. Con mọc hai chiếc răng đầu tiên Thùy mừng khắp khời, con mình sắp ăn bột, sắp sẽ lớn như thổi rồi. Khi con chập chững những bước xiên queo đầu tiên, vợ chồng Thùy vỗ tay sung sướng, “*Ôi con cứng giỏi quá!*”. Rồi lum khum chạy theo tiếng cười như pha lê của con để mớm dứt từng muỗng cơm theo dần từng bữa. Lần nào con lên cơn sốt cao, lòng Thùy cũng nóng như bị nung lửa. Nếu có người vú nào lo cho em bé cách nhiệt thành nhất, thì chắc cũng chẳng so được cùng Thùy, bởi mỗi khi con đau bệnh thì Thùy trông tiều tụy, xác bác xang bang thấy rõ. Chồng Thùy chẳng khá gì hơn, đã vài lần anh ngả xiủ khi thấy con bị lở đầu chảy máu, hoặc khi thấy bác sĩ chích kim vào trán con lấy máu. Thật lạ bởi dòng máu thiêng liêng luân lưu từ cha đến con, cái đau xót và sung sướng đan quyện vào nhau như tẩm thắm quý thêu hoa tí mỉ.

Những năm tháng thân tiên con lớn lên, người anh hùng của con không ai khác hơn là bố. Con ngưỡng trông lên học theo bố cung cách rắn rỏi và trầm lặng của người thanh niên. Con của bố mẹ không còn cần chăm chút từng li từng tí của cái ăn cái mặc, nhưng rồi cá tính và phẩm chất bề trong của con lại làm Thùy và chồng ưu tư chú tâm hơn hết. Bao câu chuyện bên gối cũng bàn quanh chuyện của con. Làm sao để con biết chọn bạn mà chơi. Làm sao

giúp cho con chững chạc và trách nhiệm trong từng quyết định. Sao cho con tránh được những cám dỗ và chạm bẫy của cuộc đời. Ước sao cho con có những phán đoán đúng đắn giữa bao điều của vùng mờ xám. Mong sao con có tấm lòng nhân hậu thương người. Xin cho trái tim con đừng sống vị kỷ cho riêng mình... Bao lần quỳ trong phòng riêng tha thiết cầu nguyện cho con, Thùy vẽ lên bức hình con mình đã lớn, vạm vỡ đầy sức sống của tuổi thanh xuân, nhưng con cũng dễ yếu đuối thất bại trên đường đời nếu Chúa không phù hộ cho con.

Bao điều bố mẹ dặn dò được đáp lại bằng tiếng dạ, rồi con bước vào khuôn viên trường đại học. Thế là sự đổi trông theo con của Thùy và chồng là những chuỗi dài cầu nguyện ngày đêm. Con của mình không còn trong tầm tay giới hạn của Thùy, nhưng chắc chắn con sẽ được ở trong vòng tay yêu thương và đầy quyền năng của Chúa. Chỉ tin như vậy cũng đủ giúp cho Thùy an tâm, tiếp tục quay lại chăm lo nuôi dạy cho những đứa con nhỏ còn quẩn quít ở nhà. Bây giờ các con này vẫn còn như các chim non, líu lo bú mớm bên cha mẹ không muốn rời tổ. Nhưng rồi đến một ngày kia, khi mướt lông mạnh cánh, chúng cũng sẽ theo gót các anh, bay vào khuôn viên đại học, sẽ đứng trước ngưỡng cửa cuộc đời mình, và bước vào tương lai Chúa định cho chúng.

Có bao giờ các con hiểu được tấm lòng người mẹ của Thùy chẳng. Theo từng năm tuổi đến, các con lớn cao hơn Thùy. Đến lúc chúng sẽ khôn ngoan học thức hơn Thùy. Song thể nào rồi trong trái tim các con vẫn có Thùy là mẹ. Lần đi nghe nhà thơ lão thành 70 tuổi Nguyễn Chí Thiện đọc bài thơ "Mẹ Tôi", chính Thùy đã thấy mình thật nhỏ bé và rưng rưng khóc nhớ Mẹ mình. Nàng trù mến nghĩ đến các con: cho dù chúng có già hèn già người bao nhiêu, nhưng điều ngọt ngào nhất các con vẫn mãi mãi là con nhỏ của mình:

*Ngồi bên Mẹ, tôi thấy mình nhỏ bé.
Tình yêu thương của Mẹ lớn bao nhiêu!
Mẹ ơi! con lòng chỉ nguyện một điều:
Được gần sống, đừng rời xa khỏi Mẹ. (*)*

Trái tim Thùy cho từng con mà không mong con trả lại. Điều ấp ủ trong Thùy, mong sao các con vỗ được đôi cánh mạnh để bay cao, chiêm ngưỡng được bầu trời xanh và tận hưởng bao phước hạnh Chúa cho. Vẫn mong qua bão tố cuộc đời, con càng vững vàng thêm. Cùng khám phá bao điều tốt đẹp để tích lũy cho người. Rốt lại qua bao trăn trở của lòng, Thùy chỉ đơn sơ mong sao các con vẫn mãi là mùa xuân của mình như lời hát khi chuyên chở con vào đời,

*"Em sẽ là mùa xuân của mẹ.
Em sẽ là màu nắng của cha."*

Phượng Hoàng

* Trích tập thơ "Hoa Địa Ngục" N. C. Thiện

Thiên Sứ của Em Bé

Ngày xưa trên Thiên Quốc, có một em bé sắp xuống trần để được sanh ra. Em xin nói chuyện với Đức Chúa Trời.

Em bé : Thưa Chúa, con được biết ngày mai con sẽ xuống trần gian, nhưng con nhỏ bé và yếu đuối thì làm sao sống được ở trần gian?

Chúa : Trong các thiên sứ, Ta sẽ chọn một người đặc biệt để chăm sóc con.

Em bé : Thưa Chúa, tại thiên quốc con không phải làm gì hết ngoài việc ca ngợi Chúa và mỉm cười, như vậy đủ hạnh phúc cho con rồi. Con có được hạnh phúc như vậy ở trần gian không?

Chúa : "Thiên sứ" sẽ hát cho con và mỉm cười với con mỗi ngày. Con sẽ được "thiên sứ" yêu thương, chăm sóc và con sẽ được hạnh phúc.

Em bé : Làm sao con hiểu được ngôn ngữ của loài người khi họ nói chuyện với con?

Chúa : "Thiên sứ" sẽ nói với con những lời đẹp đẽ và ngọt ngào nhất, người sẽ kiên

nhấn và cẩn thận dạy con nói ngôn ngữ loài người.

Em bé : Nhưng làm sao con nói chuyện với Chúa được?

Chúa : "Thiên sứ" sẽ chấp tay con lại và dạy con "Cầu Nguyện."

Em bé : Con nghe nói ở trần gian có những người xấu, vậy ai sẽ bảo vệ con?

Chúa : "Thiên sứ" sẽ bảo vệ con, dầu phải hy sinh chính bản thân mình.

Em bé : Con sẽ rất buồn vì không còn nhìn thấy Chúa nữa.

Chúa : "Thiên sứ" sẽ luôn nói cho con biết về Ta, và sẽ dạy con Kinh Thánh để con biết đường trở về Thiên Quốc. Và Ta sẽ luôn ở cùng con.

Ngay lúc đó, trong sự bình an trên Thiên quốc, dưới trần gian đang có tiếng vui mừng, vì em bé đang được sanh ra. Và linh hồn em bé vội vàng hỏi:

Lạy Chúa, con sắp lìa Thiên quốc để được sanh ra, xin cho con biết tên của "thiên sứ" !

Chúa : Tên của "thiên sứ" không quan trọng, nhưng mọi đứa trẻ đều gọi "thiên sứ" của mình là ... " *MẸ*."

Vô Danh.

HÃY KHỞI ĐẦU VỚI CHÍNH MÌNH

Những dòng chữ sau đây đã được khắc trên bia mộ của một vị Giám Mục Anh Giáo (Anglican) trong ngăn hầm mộ của Tu viện Westminster:

Khi tôi còn trẻ trung, đây phóng túng và trí tưởng tượng của tôi thì vô hạn, tôi ước mơ làm thay đổi thế giới. Khi tôi trưởng thành và khôn ngoan hơn, tôi khám phá ra rằng thế giới thật khó mà thay đổi, vì vậy tôi giới hạn lại quyết tâm của mình bằng quyết định chỉ thay đổi đất nước của tôi. Nhưng cũng vậy, điều này hình như không thực hiện được.

Khi tôi đã đến tuổi xế chiều, với một nỗ lực cuối cùng trong tuyệt vọng, tôi chấp nhận chỉ thay đổi gia đình tôi, những người thân nhất của tôi, nhưng than ôi, điều đó cũng không làm được. Và giờ đây khi tôi

nằm yên trên nơi an nghỉ của mình, tôi đột nhiên nhận thức được rằng: Nếu tôi chỉ thay đổi chính mình tôi trước tiên, rồi bởi mẫu mực này tôi đã có thể thay đổi gia đình tôi. Từ nguồn khích lệ và cảm hứng đó, tôi đã có thể làm cho đất nước tôi tốt hơn, và nào ai biết được, tôi đã có thể thay đổi ngay cả thế giới này.

Linda Nguyễn sưu tầm & dịch

Y Học & Đời Sống

DẦU Ô-LIU (OLIVE OIL)

Dùng dầu ô-liu rất tốt cho tim và cũng có tác dụng tốt cho bao tử của bạn. Những nhà nghiên cứu vi trùng học tại University Hospital of Valme ở Seville, Tây Ban Nha đã hoà dầu ô-liu nguyên chất với vi khuẩn *H. pylori* - loại vi trùng gây ra những chứng loét bao tử và một vài dạng ung thư bao tử - trong một ống nghiệm có những loại acid trong ruột. Dầu ô-liu đã tiêu huỷ 8 dạng vi trùng rất mạnh này mà thuốc trụ sinh không thể đánh bại chúng. Những nhà nghiên cứu đã ghi nhận mức độ polyphenol cao trong dầu ô-liu, một hợp chất chống vi khuẩn cực mạnh. Khi mua, bạn nên chọn mua loại dầu nguyên chất (virgin or extra virgin) ghi trên nhãn hiệu. Loại dầu này được ép lấy đầu tiên từ trái ô-liu.

Theo Prevention

Vui Cười !!! ...

☺ Trong phiên toà.

Quan tòa hỏi bị cáo:

- Tại sao anh lại phủ nhận việc có mặt ở nơi xảy ra vụ án, trong khi có đến 20 nhân chứng khẳng định rằng họ trông thấy anh ở hiện trường ?

Bị cáo trả lời:

- Thưa quý toà, nhưng tôi cũng có thể mời tới đây cả trăm nhân chứng không hề thấy tôi ở đó !

🗨️ Hỏi Đáp tại toà án.

Hỏi: Loại thuốc này có ảnh hưởng đến trí nhớ của bà không?

Đáp: Có.

Hỏi: Ảnh hưởng như thế nào?

Đáp: Nó làm tôi trở nên hay quên.

Hỏi: Bà quên những gì? Hãy kể ra một trường hợp cụ thể !